

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Vtrum omnis obstinatio sit peccatum in Spiritum S. B

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

ficas ait. Qui peccauerit in Sp S, non remitteretur ei *Gabominabile, quod est peccatum in spiritum ja-*
 neq; hic, neq; in futuro. Et Ioan. in epistola cano-
 nica, Est peccatum ad mortē, non pro eo dico ut
 quis oret. Qui n. peccat in patrem, remitteretur ei: &
 qui peccat in filium, remitteretur ei: qui autē bla-
 phemauerit in spiritum S. non remittetur ei neq;
 hic, neq; in futuro. Sed queritur quid sit illud peccatum in spiritum sanctum, vel ad mortem? Qui-
 dam dicunt illud peccatum esse desperationis vel
 obstinationis. Obstinatio est induratio mentis in
 malitia pertinacia, per quam homo fit impoeni-
 tens. Desperatio est, qua quis diffidit penitus de
 bonitate Dei, estimans, suam malitiam diuinæ
 bonitatis magnitudinem excedere: sic Chian qui
 dixit, Maior est iniquitas mea quam vt veniam
 merear. Vtrumq; vero dicitur peccatum in spiri-
 tum sanctum, qui spiritus sanctus est amor patris
 & filii, & benignitas qua se inuicem & nos diligunt:
 quæ tanta est cuius finis non est. Recte ergo in
 spiritum sanctum delinquere dicuntur, qui sua
 malitia Dei bonitatem superare putant, & ideo
 pœnitentiam nō assumunt: & qui iniquitati tam
 pertinaci mente inhærent, vt eam nunquā relin-
 quere pponant, & ad bonitatem spiritus sancti
 nunquam redire, patiētia Dei abutētes, & de mi-
 sericordia Dei nimis præsumētes: quib. placet ma-
 litia ppter se sicut piis bonitas. Illi nimia pertinacia
 & præsumptione peccant, autumātes Deum non
 esse iustum. Illi desperatione, Deum non bonum
 existimant, tollētes in hoc turbulentissimo iniq-
 uitatum mari portum diuinæ indulgentiæ, q; se re-
 cipiāt fluctuātes. Atq; ipsa desperatione addūt pec-
 cata peccatis, dicētes misericordiā nullam esse, &
 q; super peccatores necessaria damnatio debetur.

Vtrum omnis obstinatio sit peccatum in spiri-
tum sanctum.

B

Sed queritur, vtrum omnis obstinatio mentis
in ma-

in malitia obdurate, omnisq; desperatio sit peccatum in spiritum S. Quidam dicunt omne obstinationem & omnem desperationem esse peccatum in Spiritum S. Quod si est, aliquando illud peccatum remittitur: quia multi etiam obstinatissimi & desperatissimi conuertuntur, vt Aug ait, super illum locum Psal. Conuertam in profundum maris, i.eos qui erant desperatissimi: & ibi, Mittit cri stallum suam sicut bucellas, id est, obstinatos facit aliorum doctores. Talium conuersio ibi etiam evidenter ostenditur vbi ait, Qui educis vincitos in fort. similiter & eos qui exasperant, qhabitant in sepulchris. Secundum istos illud peccatum dicitur irremissibile, nō quin aliquādō remittatur, sed qd vix & raro & difficulter dimittitur. Nō n. solvit cristall⁹, nisi vehementi spirit⁹ impetu. Alii vere tradunt non quamlibet obstinationē vel desperationem appellari peccatum in spiritum S. sed illam tantum quam comitatur impenitentia: qui etiam impenitentiam dicunt esse peccatum in Spiritum sanctum. Sed quia Aug. dicit impenitentiam esse peccatum in Spiritum sanctum, cū sic obstinatus est alius, vt nō p̄soniteat, discuti oportet an aliud sit obstinatio, aliud impenitentia sit in eo peccatum, at idem sed diversis modis commissum. Secundum istos peccatum illud dicitur irremissibile, eo quod nunquam dimittatur. Unde Aug. dicit, qd hoc solum peccatum veniam mereri nō pot: & Hieron. quod taliter peccans, dignus p̄sonare non potest. Et ideo recte Iohann. dicit, vt nō pro eo oret quis: quia qui sic peccat, orationib. ecclesiæ hic vel in futuro iuuari non potest, habens cor induratum tanquam lapis, sicut de diabolo legitur. Post hanc vitam qui valde mali sunt, meritis ecclesiæ iuuari non possunt.

Quod aliter accipitur peccatum in spiritum sanctum. C
EST etiam alia hui⁹ peccati assignatio. Hoc n.
pec-

Qui autem
dixerit
Hier. ad
illud.
Matt. 12.
Et Mar. 3.
Qui autem
blasphemauerit.
Hijor. Matt.
I. li. 4. ad
illud. Estote
perfecti se-
cui in to. 4.